

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Translatio Episcopatus Malleacensis ad Rupellensem; anno 1648.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ANNO
1641.

sterium Congregationi dictorum Canonorum Regularium S. Augustini præsentis exponentibus inauditis & indefensis per Sententiam definitivam, sive decretum definitivum in prima instantia latum, seu factum in vim asserterum facultatum auctoritate Apostolica illi concessarum, similem tamen facultatem illi minimè tribuentium, uniri debere declaravit, prout de facto univit & incorporavit. A quibus omnibus dicti Exponentes intra legitima, ut ipsi asserunt, tempora appellarunt, Nobisque humiliter supplicari fecerunt, ut eis in præmissis de opportuno Juris remedio subvenire paterna sollicitudine curaremus. Nos igitur unicuique justitiam, ut decet, ministrari cupientes, ac statum, & merita causæ & causarum hujusmodi præsentibus pro expressis habitis, hujusmodi supplicationibus inclinari, Fraternalitati vestræ, Fratres Archiepiscopi, & Episcopi, seu discretioni vestræ, Filii Officiales per præsentem committimus, & mandamus, quatenus Vos, tres, duo, aut unus vestrum, vocatis ad id qui fuerint vocandi, causas appellationis, & appellationum hujusmodi, auctoritate nostra audiat, cognoscatis, sineque debito terminetis & decidatis & quæcunque in integrum etiam, prout de Jure, restituendi, cæteraque in præmissis necessaria, & opportuna faciendi, exercendi & exequendi, plenam & liberam Apostolicam auctoritate tenore præsentium concedimus facultatem, non obstantibus præmissis ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesima Augusti anno Domini millesimo quadragésimo primo, Pontificatus nostri anno decimo nono.

Signatum L. Raggius, & supra plicam
N. Raynerius & sigillatum.

ANNO
1644.

INNOCENTIUS DECIMUS,
PONTIFEX CCXL.

ANNO DOMINI MDCXLIV.

InnoCentius hujus nominis Decimus ex Panfiliorum Familiâ anno 1644. Sedem Pontificiam conscendit: Decimum tertium Jubilæum celebravit anno 1650. Jansenismum editâ Constitutione damnavit: Obiit Pontificatus sui anno decimo. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1727. Tom. V. Fol. 409. App.*)

Translatio Episcopatus Malleacensis ad Rupellensem: anno 1648.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Insuper eminenti militantis Ecclesiæ folio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, summa Redemptoris nostri benignitate constituti, nunc in novis Sedibus Episcopalibus in irriguo Ecclesiæ agro plantandis & instituendis, omnes in Diœcesium partibus dividendis quandoque, & in illis ex toto

supprimendis & aliò transferendis, pastoralis Officii nostri partes, prout locorum, & temporum rationes ac sublimium & excelsum Regum vota postulant, libenter conferimus, ut exinde divinus cultus, & Christianidelium devotio per amplius augeatur, animarumque Salus subsequatur, ac in Oppidis insignibus & populi multitudine refertis, atque eorundem Regum piâ, & strenuâ operâ è manibus Hæreticorum non ita pridem vendicatis, plantetur radicitus Christiana Religio, & eorum dignioribus titulis decoratorum incolæ & habitatores Præsulum doctrina & auctoritate suffulti proficiant semper in fide, & quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus incremento. Dudum siquidem per Nos accepto, Civitatem Malleacensem valde exiguum, nullis mœnibus cinctam, paucis domibus, aliisque eversis, plerisque ruinosis constatam, aërem verò insalubrem ob paludes undique adjacentes, fortitam esse, ut pauci admodum incolæ, & omnes ferè pauperes eam modo inhabitent, domumque prope nullam, neque Conseptum vel Dormitorium pro Capitulo licet Regulari Ordinis Sancti Augustini Canonorum Regularium, nullum Monasterium, nec Collegium, nullum Seminarium nec Hospitalale, sed unam tantum Confraternitatem adesse, Ecclesiam denique ipsam extremam ferè ruinam Hæreticorum injuriâ passam debitæ structurae nunquam fuisse restitutam, hisque atque aliis de causis felicitis recordationis Urbanum PP. Octavum Prædecessorem nostrum Ecclesiam ipsam ad Oppidum Fontaniaci Comitris, Malleacensis Diœcesis transferri mandasse, & successivè ipsam Ecclesiam secularitasse, ipsam tamen translationem effectum sortiri nequivisse, rebus causisque aliter quam expositæ fuerunt sese habentibus, non ex parte quidem ipsius Ecclesiæ & Civitatis Malleacensis, quippe quæ constanti varietate etiam nunc pro translatione militent, sed ex parte Oppidi Fontaniaci multò angustioris atque inferioris reperti, quàm quod Dignitatem ad illud transferendam capere possit; E converso verò Oppidum Rupellensis Ecclesiæ ad Oceanum Aquitanicum, emporium ab ipsa Malleacensi Civitate septem aut octo tantum leucis distans, circuitu amplum, mœnibus circumdatum, propugnaculis validum, domibus magnificum, habitatoribus plerisque nobilibus refertum, & opibus abundans existere, in eoque præter plures Ecclesias, Conventus, & unum Hospitalale, adesse Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, amplæ ac elegantis & recentis structuræ, quæ non minus quàm Oppidum, in quo sita est, capessendæ Dignitatis Episcopalis valde capax, parque videatur, ut ex præmissis nomine charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum & Navarræ Regis Christianissimi Nobis supplicato, ut Dignitatem Episcopalem in Civitate & Ecclesia Malleacensi suppressere, & Oppidum Rupellæ, ac ejus Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, hujusmodi in Civitatem & Cathedrallem respectivè erigere, ac ad eas sic erectas dotem & Capitulum dictæ Ecclesiæ Malleacensis transferre, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos instantiam Regis prædicti negotiumque suppressionis, erectionis, & translationis hujusmodi Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium rebus Consistorialibus Præpositorum examinandum & discutendum commisimus. Cùm autem Congregatio ipsa sub die vigesima octava Maji anni proxime præteriti, re maturè discussa, ex jam dictis causis, ac etiam quia claræ memoriæ Ludovicus XIII. etiam Francorum, & Navarræ Rex Christianissimus, statim post Oppidi Rupellæ

ANNO
1644.

ExMem.
du Clergé
Tom. 1. p.
141.

ANNO
1655.

prædicti ac illius habitatorum sub ejus obedientia armis regis factam reductionem, Sedem Episcopalem in illo meliori & commodiori, quâ potuisset viâ, erigi procurare destinaverat, & solemniter promiserat, confidens fore, ut mediante tali erectione Oppidum ipsum, quod antea firmum hæreticæ pravitatis & Hæreticorum Asylum extiterat, imposterum Religionis Catholicæ Apostolicæ, & Romanæ clarioribus signis ornatum ac fidei Catholicæ propugnaculum redderetur, eaque ratione Catholici ad illud habitationis causâ confluentes in eadem fide Catholica, & Orthodoxa confirmarentur, & Hæretici, si quos temporis necessitas illic remanere, indeque non dimitti suaderet, ad causam Christi facilius reducerentur, mandatum de transferendo præfati supra nominati Urbani Prædecessoris nostri, quod executioni eatenus demandatum, ut præfertur, non fuerat, revocari ac circumscribi, ac dignitatem Episcopalem in prædictis Ecclesia & Civitate Malleacensi supprimiti: Et remanentibus perpetuò in ipsa Ecclesia sic suppressa uno Parocho ad exercitium curæ animarum illius, & aliquot aliis Præsbyteris ad divinum cultum inibi peragendum necessariis arbitrio Ordinarii, præviaque dismembratione dicti Oppidi Rupellensis ac Insulæ de Re, & territorii de Aulnix vulgò dicti, suis finibus terminati ac centum circiter Parochiis constantis, dicto Oppido circumvicinorum, quæ eatenus fuerunt pars Diocesis Xantonensis, ab ipso Xantonensi Diocesi Oppidum Rupellense, & ejus Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, in Civitatem & Cathedralē respectivè erigi, & ad Cathedralē & Civitatem sic erectas Capitulum Malleacense cum eorum Dignitatibus, seu Officiis ac Canonicatibus & Præbendis, seu Canonicis portionibus & redditibus, atque ipsius Ecclesiæ Malleacensis ornamentis Pontificalibus transferri, & Rupellensi Episcopo pro tempore existenti Ecclesiam, Templum majus nuncupatum, pro Cathedrali, & dotem ac redditus suppressæ Ecclesiæ Malleacensis pro dote illius, ac Civitatem Rupellensem sic noviter erectas pro Civitate, Insulamque de Re, & territorium d'Aulnix hujusmodi, nec non etiam Oppidum & totam Diocesim Malleacensem pro Diocesi respectivè assignari, ac Episcopum Rupellensem pro tempore Archiepiscopo Burdegalensi, prout erat suppositus Episcopus Malleacensis, Jure Metropolitanico supponi, ad supplicationem dicti Ludovici moderni Regis per Nos respectivè posse decreverit, de Consensu dilectorum Filiorum nominatorum in Episcopos tam Malleacensem quam Xantonensem, & Capitulum Malleacensem & Xantonensem Ecclesiarum jam præfatis, & quoad eosdem nominatos in Episcopos iterum præstando, postquam à Sede Apostolica provisi fuerint, prout in ipso decreto desuper emanato latius continetur. Nos, qui audita ipsius decreti relatione, decretum ipsum confirmavimus, & approbavimus, attendentes Republicæ Christianæ, & præsertim animarum dictorum locorum incolarum Salutem, divinique cultus augmento plurimum expedire, ipsi quoque Ludovico moderni Regi admodum gratum futurum, si contenta in ipso decreto ac pia & sancta ipsius defuncti Regis Ludovici genitoris sui intentio, quam citius suum effectum fortiantur, habita prius super his cum Venerabilibus Fratribus nostris, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de ipsorum Fratrum Consilio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, attentè præsertim ipsius Ludovici Regis instantiâ, ad formam decreti Congregationis hujusmodi mandatum de transferendo præfati supranominati Urbani Præ-

decessoris, hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus & circumscribimus, & in prædictis Ecclesia & Civitate Malleacensi Dignitatem Episcopalem ac Dignitatis Episcopalis & Civitatis titulum respectivè etiam perpetuò supprimitimus & extinguimus, & à dicta Diocesi, ac pro tempore existenti Episcopo Xantonensis omnimoda jurisdictione, superioritate, visitatione, dominio, correctione & potestate Oppidum Rupellense, & Insulam de Re, ac territorium d'Aulnix hujusmodi, una cum illorum Clero, populo, & personis, Monasteriis, piis locis, Dignitatibus, Capellis & Beneficiis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus, Sæcularibus, ac aliis de iis disponendis, aliisque Juribus, & actionibus super illis vel ad illa pro tempore existenti Episcopo Xantonensi prædicto quomodolibet competentibus, similiter perpetuò dismembramus & separamus, iisque sic dismembratis & separatis, ad Omnipotentis Dei Laudem & Honorem, nec non militantis Ecclesiæ exaltationem, Oppidum Rupellense in Civitatem, Rupellensem nuncupandam, cum Juribus, honoribus & præminentibus, quibus cæteræ Civitates illarum partium, & earum Cives utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, & ejus Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, hujusmodi Cathedralē Ecclesiam, Rupellensem nuncupandam, & in ea Sedem Episcopalem pro uno Episcopo, Rupellensi etiam nuncupando, qui eidem Ecclesiæ illiusque Civitati & Diocesi præsit, Synodum convocet, evellat, destruat, ædificet, & plantet, ac omnia, & singula Jura Episcopalia habeat & exerceat cum Capitulo infra scripto, ac cum Episcopali & Capitulari Mensis, alterisque omnibus Cathedralibus, & Pontificalibus insigniis, nec non Juribus, jurisdictionibus, facultatibus, prærogativis, privilegiis, honoribus, gratiis, favoribus & indulgentiis realibus, personalibus, & mixtis, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ illarum partium, earumque Præfules, Capitula & Personæ quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, perpetuò quoque respectivè erigimus & instituiamus, ac Oppidum Rupellensis Civitatis, ipsiusque incolas civium, nec non Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, hujusmodi Cathedralis Ecclesiæ honore, nomine, titulo & insigniis decoramus, & ad eas sic erectas, & institutas, Capitulum Malleacense cum sua Mensa Capitulari, ac cum aliis supradictis omnibus, ita tamen, ut apud ipsam Ecclesiam Malleacensem unus Parochus ad curam animarum, & aliquot Præsbyteri ad divinum cultum inibi peragendum necessarii, ut supra, pariter perpetuò remanere & manuteneri debeant, ibidem perpetuò transferimus, ac Episcopo Rupellensi pro tempore existenti dictam Ecclesiam, Templum majus nuncupatum, pro Cathedrali, ac dotem & redditus suppressæ Ecclesiæ Malleacensis pro dote illius, ac Civitatem Rupellensem, sic noviter erectas pro Civitate, Insulamque de Re & territorium d'Aulnix hujusmodi, nec non etiam Oppidum & totam Diocesim Malleacensem pro Diocesi respectivè assignamus, & Episcopum Rupellensem pro tempore existentem Archiepiscopo Burdegalensi, quoad Jus Metropolitanum, prout suppositus erat Episcopus Malleacensis, pariter perpetuò supponimus. Nec non Episcopo ac Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Rupellensis capitulariter congregatis, ut pro felici statu & salubri regimine & administratione dictæ Ecclesiæ Rupellensis,

ANNO
1655.

ANNO
1644.

ac illius personarum, nec non divinarum officiorum in illa celebrandorum directione, quæcunque & qualiacunque statuta, constitutiones, ordinationes & decreta, licita tamen & honesta, factisque Canonibus, præsertim verò Concilii Tridentini Decretis minimè contraria, facere, condere & edere, illaque toties quoties, ut pro personarum, rerum, & temporum qualitate, varietate, & ipsius Ecclesiæ utilitate necessarium & opportunum fuerit, alterare, corrigere, & in melius mutare, ac de novo condere & edere, valeant, postquam facta, edita alterata, correctæ, mutata ac etiam de novo condita & edita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata esse censentur, & ab omnibus, ad quos spectabit, sub penis in eis statuendis & comminandis, inviolabiliter observari debeant, plenam, liberam, & amplam facultatem tribuimus & impartimur. Non obstantibus nostris, per quam dudum inter alia volumus, statuimus & ordinavimus, quòd petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundùm communem existimationem, tam Beneficii uniendo, quàm illius cui aliud uniretur, alioquin unio non valeret, quòdque semper in unionibus commissio fieret ad partes vocatis interesse habentibus, idemque observaretur in erectionibus, dismembrationibus & applicationibus perpetuis, ac de Jure quæsito non tollendo, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à Jure permisis fieri, & Beneficia seu bona unius Beneficii, seu bonis alterius Diocesis uniri respectivè prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in Provincialibus, Synodalibus & Universalibus Conciliis editis & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus ac Xantonensis, Malleacensis & Burdigalensis Ecclesiarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis eisdem Ecclesiis, illarumque Præsulibus, Capitulis, & Canonicis, aliisque Superioribus, & personis in genere, vel in specie in contrarium forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, Quibus omnibus, etiam si aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ, observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene ac sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice tamen specialiter & expressè harum ferie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis circumscriptionis, suppressionis, extinctionis, dismembrationis, reparationis, erectionis, institutionis, decorationis, translationis, assignationis, suppositionis, tribuitionis, impartitionis & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1648, quarto Nonas Maji, Pontificatus nostri anno quarto.

Cardinalis Barberinus Summator.

F. Morolus, P. Ciampinius. Vifa, P. Gentilius Registrata in Secretaria Brevium.

ANNO
1655.

ALEXANDER SEPTIMUS,

PONTIFEX CCXLI.

ANNO DOMINI MDCLV.

Alexander, prius vocatus Fabius Chisius, anno 1655. in Summum Pontificem electus fuit, qui mox Diploma Antecessoris sui de damnatione Propositionum Jansenii confirmavit. Mors ejus anno duodecimo Pontificatus sequuta est. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1723. Tom. VII. Fol. 1. App.*)

Pastoratum Ecclesiæ Sancti Martini Hallis Deiparæ unit Personatui, seu Rectoratui Collegii Societatis Jesu ejusdem Oppidi: an. 1659.

ALEXANDER EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilecto Filio Officiali Venerabilis Fratris nostri Archiepiscopi Cameracensis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Regimini universalis Ecclesiæ, quamvis immeriti, disponente Domino præsidentes, circa id ferventibus votis intendimus, ut loca pia quælibet, præsertim Collegia ad juventutis eruditionem instituta, aliquo auxilio fulciantur, ac ei opportunè provideri curemus.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii moderni Rectoris Collegii dilectorum Filiorum Præsbyterorum Societatis Jesu Oppidi Hallensis Cameracensis Diocesis petitio continebat, quòd Præsbyteri dictæ Societatis in dictum Oppidum his sub conditionibus admissi fuerunt, quòd ipsi proprium Templum in eorum Collegio nullo unquam tempore ædificare possent, sed Sacello B. Mariæ Virginis, quæ illic innumerorum miraculorum coruscans gloriâ, mirâ Christifidelium illuc undique confluentium devotione colitur, in Parochiali Ecclesia ipsius Oppidi posito, peculiarem curam, & sollicitudinem adhibere, ac suas consuetas functiones in dicta Ecclesia peragere deberent, & deinde ab felicis recordationis Urbano Papa Octavo Prædecessore nostro, seu de ejus mandato ipsius auctoritate Personatus dictæ Ecclesiæ Collegio Præsbyterorum hujusmodi, quod tum in dicto Oppido inchoatum erat, ut ipsi Præsbyteri Societatis prædictæ in augenda Christifidelium devotione, & promovendo ejusdem Deiparæ Virginis cultu, juxta eorum vocationem, & instituta indies magis fructificarent, unius fuit.

Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat, ex quo Præsbyteri Societatis ejusmodi in dictum Oppidum, ut præfertur, admissi fuerunt, divinus cultus & beatæ Mariæ Virginis Veneratio in devotis Fidelium animis, operâ, prædicationibus, & aliis ipsorum Præsbyterorum piis exercitiis mirum in modum increverit, unum tamen esse noscatur, quòd dictæ Ecclesiæ bonum re-

I.
Ex Op.
Diplom.
Miræi T.
2. p. 1120.

gimen